

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการ
ประกอบโรคศิลปะ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการ
ประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ” หมายความว่า การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณทั่วไป และการประกอบโรคศิลปะแผนโบราณแบบประยุกต์”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณทั่วไป” และ “การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณแบบประยุกต์” ต่อจากบทนิยามคำว่า “การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ” ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

“การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณทั่วไป” หมายความว่า การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณซึ่งศึกษาโดยอาศัยความรู้จากตำราหรือการเรียนสืบต่อกันมา อันมิใช่การศึกษาตามหลักวิทยาศาสตร์

“การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณแบบประยุกต์” หมายความว่า การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณซึ่งศึกษาโดยอาศัย

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

หลักวิทยาศาสตร์ประกอบและไม่ใช่เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์การแพทย์
เพื่อการวินิจฉัยและรักษา นอกจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และเป็น
การศึกษาจากสถานศึกษาที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ
รับรอง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม
ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครอง
แผ่นดิน ฉบับที่ ๓๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการ
ควบคุมการประกอบโรคศิลปะ” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข
เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงกลาโหมสามคน ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข
สี่คน ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยสี่คน ผู้แทนแพทยสภาสองคน และ
ผู้แทนสภาการพยาบาลสองคน เป็นกรรมการ และกรรมการซึ่งรัฐมนตรี
แต่งตั้งจากผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาทันตกรรม เภสัชกรรม
กายภาพบำบัด เทคนิคการแพทย์ สาขาสองคน ผู้ประกอบโรคศิลปะ
แผนโบราณทั่วไปสองคน และผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณแบบ
ประยุกต์สองคน

ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นรองประธาน

กรรมการตามวรรคหนึ่งนอกจากประธาน ต้องเป็นผู้ประกอบโรค
ศิลปะตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตาม

กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม หรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล หรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ หรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการ พยาบาลและการผดุงครรภ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและ การผดุงครรภ์ และให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจาก ตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๕ แห่งพระราช บัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๘ ลง วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) สำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ

(ก) ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณทั่วไป ต้องเป็นผู้ซึ่งได้รับการอบรมศึกษาจากผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณซึ่ง ได้ขึ้นทะเบียนและรับอนุญาตแล้วตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง และคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ ได้สอบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว

(ข) ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณแบบ ประยุกต์ ต้องเป็นผู้ซึ่งได้รับการอบรมศึกษาการประกอบโรคศิลปะแผน โบราณ โดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์ประกอบและไม่ใช้เครื่องมือทางวิทยา ศาสตร์การแพทย์เพื่อการวินิจฉัยและรักษา นอกจากที่กำหนดไว้ในกฎ

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

กระทรวงจากสถานศึกษาในประเทศไทยที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะรับรองและได้รับประกาศนียบัตรหรือใบรับรองการศึกษาของสถานศึกษานั้น และคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะได้สอบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว”

มาตรา ๗ ให้ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๕ อยู่แล้ว ในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณทั่วไปตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

มาตรา ๘ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่ ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้มีผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณแบบประยุกต์ที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการแทน ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิชัย รัตตกุล

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันได้มีการศึกษาค้นคว้า และนำเอาหลักวิทยาศาสตร์มาใช้ในการประกอบโรคศิลป์แผนโบราณ จนทำให้การประกอบโรคศิลป์แผนโบราณเจริญก้าวหน้าขึ้นมาก แต่พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลป์ พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันกำหนดให้ผู้ประกอบโรคศิลป์แผนโบราณต้องเป็นผู้ได้รับการศึกษาอบรมจากผู้ประกอบโรคศิลป์แผนโบราณที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับอนุญาตแล้วตามกำหนดเวลา และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง อันเป็นการจำกัดการศึกษาค้นคว้าของผู้ประกอบโรคศิลป์แผนโบราณในอันที่จะนำวิทยาการสมัยใหม่มาส่งเสริมความรู้ความสามารถในวิชาชีพนี้ สมควรกำหนดให้มีการประกอบโรคศิลป์แผนโบราณแบบประยุกต์ ซึ่งศึกษาโดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์ประกอบและไม่ใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์การแพทย์เพื่อการวินิจฉัยและรักษา นอกจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง พร้อมทั้งกำหนดความรู้ในวิชาชีพของผู้ประกอบโรคศิลป์แผนโบราณเสียใหม่ตลอดจนแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลป์ให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้